

i vor lovgivende Forsamling, reclameres fra det fremmede Land, hvortil han tidligere havde hørt, da maa det erindres, at jeg knyttede den Betingelse til ethvert Individ's Optagelse som Indfødt, at det maatte have opholdt sig meget længe her i Landet, og, hvad særligt Reclamationen angaaer, da skulde jeg meget betvivle, at en saadan, hvis den fremkom, vilde blive tagen til Følge herfra.

Madvig: Det viser sig, at der til dette Lovudkast knytter sig visse almindeligere tvivlsomme Spørgsmaal udenfor Spørgsmaalet om de enkelte Personligheder, hvad man egentlig ikke skulde have ventet, efterat vi idetmindste ere blevene befrieede fra de vanskelige Spørgsmaal med Hensyn til Indfødsretten, der stree sig fra vore tidligere politiske Forhold. Hvad nu først angaaer det Spørgsmaal, om vi skulle kræve Løsning af det undersaatlige Forhold til Ublandet som Betingelse for Meddelelse af Indfødsret, da er jeg deri fuldkommen enig med den ærede Minister, saaledes at det, naar det af danske Borgere, endog blot for at faae Borgerskab i Ublandet, kræves, at de skulle være løste fra deres undersaatlige Forhold til Danmark, da ogsaa idetmindste maa kræves af Ublændinge her, at de løses fra deres undersaatlige Forhold for at faae fuld Indfødsret i Danmark. Vi kunne ikke slaae Noget af i saa Henseende, og det vedkommer ikke os ved vor Lovgivning at løse de Vaand og Vanskeligheder, som følge de Fremmede, der komme her ind i Landet, ifølge deres Fødelands Indretning og Lovgivning. Paalægger dette dem besværlige Vaand, saa kunne vi kun beklage det, men det er ikke os, der skulle løse dem derfra. Foruden at selve Forbringen paa Reciprocitet i saa Henseende maa have noget Tilfredsstillende, kan Udbladelser af at kræve denne Løsning fra det tidligere undersaatlige Forhold medføre alvorlige Vanskeligheder. Den høitagtede Indenrigsminister har alt gjort opmærksom paa, at de, der havde faaet dansk Indfødsret, ellers kunde kræves til fremmed Krigstjeneste. Den ærede Taler, som imødegik Indenrigsministeren (Brasch), sagde, at vi, hvis man fra Ublandet reclamerede Vedkommende til fremmed Krigstjeneste, vel ikke vilde tage en saadan Reclama-

tion til Følge. Jeg skal nu ikke tale om, at der allerede deraf kunde opstaae Vanskeligheder, men lad os tænke os det Tilfælde, at Vedkommende, som vi have givet dansk Indfødsret, reiser i det fremmede Land, hvor han er født, og at man der griber ham og paalægger ham Krigstjeneste, fordi han ikke er løst fra sin tidligere undersaatlige Forpligtelse; der vilde da opstaae en meget vanskelig Conflict, thi vi skulde dog vel egentlig være forpligtede til i saa Fald at hævde den i den danske Indfødsret Optagne Frihed for ethvert Indgreb fra en anden Stat i hans personlige Stilling. Jeg troer saaledes, at det er en fuldkommen rigtig Tanke, at Den, der vil være dansk Undersaat i politisk Betydning og have Deel i de politiske Rettigheder her i Landet, maa løses fra sin tidligere politiske Forbindelse med et andet Land. — Derimod kan jeg ikke ganske være enig med den ærede Indenrigsminister i den Maade, hvorpaa han motiverede sin Modsigelse imod et andet Medlem (Tobiesen), forsaavidt dette Medlem antog, at der kunde opstilles visse almindelige Kategorier for, hvorvidt Indfødsret skulde meddeles. Den ærede Indenrigsminister sagde, at vi af Fremmede skulde kræve samme Humanitet og Liberalitet i Behandlingen af danske Borgere som den, der her vises imod Fremmede, og at dette var den rigtige Vej at gaae, men at vi derimod ikke skulde være vanskeligere her, end man var andre Steder. Forsaavidt der nu blot var Tale om Liberalitet og Humanitet i Behandlingen, skulde jeg være ganske enig med den ærede Minister, men dette er der jo egentlig ikke her Tale om, thi der er jo allerede al Liberalitet og Humanitet tilstede i Behandlingen af den Fremmede, der kommer hertil for at virke her. Men ved Indfødsrettens Meddelelse er der Spørgsmaal om noget andet, der, naar man overhovedet tillægger Indfødsretten en vis Betydning, maa siges at være høiere og større end det, der falder ind under Begrebet af Humanitet og Liberalitet i det Hele. Her er Spørgsmaal om Meddelelsen af politiske Rettigheder. Nu troer jeg vistnok ikke, at der i nærværende Tilfælde er egentlig Grund til at være nogen Frygt eller stor Betænkelighed af den Art, som syntes at